

sionen udløb paa et Tidspunkt, da Priserne var ved at kulminere, og nu stod der i Telefonloven af 1902 en Bestemmelse om, at hvis Staten ved Koncessionernes Udløb vilde overtage Telefondriften, skulde den overtages til de i Øjeblikket gældende Priser. Da Priserne imidlertid i det paa-gældende Øjeblik var mangedoblet, vilde det den Gang have været ganske umuligt for Staten at overtage Selskaberne. Nu gør man dette muligt ved at sætte en Overpris, der efter min Mening ikke kan anses for at være alt for urimelig; saa ved man i alt Fald, naar Koncessionerne udløber, hvad Statens Udgifter vil blive, hvis man fra Regeringens og Rigsdagens Side træffer Beslutning om at overtage Selskaberne. Hvis man ikke havde sat en saadan Pris, kunde man forudse den Mulighed, at man ved Koncessionernes Udløb kom til at staa overfor et lignende Tilfælde af Fordyrelse som sidst, og da vilde Staten paa ingen mulig Maade kunne overtage Selskaberne. Nu er der altsaa skabt en Betingelse for, at dette kan ske paa en Maade, som Staten vil kunne være tjent med.

Harald Jensen: Jeg vilde netop ogsaa fremhæve det, som den ærede Ordfører for Venstre nu sagde, at hvis Staten efter den gamle Lov skulde overtage Anlægget, vilde det sige det samme som, at det skulde overtages til den Pris, som det faktisk vilde have, hvis det skulde anskaffes fra nyt i Udløsningsøjeblikket. Det skulde vurderes, og Prisen vilde altsaa blive meget høj netop i den Periode. Den højtærede Minister udtalte, at det vilde være billigere i 1919. Det tror jeg ikke; hvis man blot husker paa en eneste Ting, som den Gang var saa fænomenalt højt i Pris, nemlig Kobber, der er en meget stor Bestanddel af Nettet, vil man se, at som Kobberpriserne nu er faldet, ligger der mange Penge alene paa det Punkt; men ogsaa paa andre Omraader har Prisen faldet siden da været saa stort, at hvis man skulde have overtaget Anlægget efter den gamle Lov, vilde det have været billigere nu end i 1919, fordi Materiellet vilde være betydelig billigere at anskaffe.

Telegrafdirektørens Udtalelser er, saaledes som de staa, fremsat i al Almindelighed. De er ganske vist fremsat i Anledning af Overtagelsen af Sønderjyllands Telefonnet, men naar ærede Medlemmer vil læse dem igennem, vil de se, at de staa ganske i al Almindelighed. Telegrafdirektøren nævner ikke Sønderjylland en eneste Gang i hele den paagældende Passus og nævner lige saa lidt noget andet, der kunde tyde paa, at

disse Udtalelser ikke er fremsat i al Almindelighed; herefter maa det være hans Opfattelse, at Statsdrift absolut er det bedste, at Fællesdrift mellem Telefon- og Telegrafvæsenet vil være at foretrække.

Det ærede 8de Medlem for 6te Kreds (Hans Nielsen) talte om Udvalg. Naar jeg ikke har talt derom, er det, fordi der egentlig kun er kort Tid til Behandling af Lovforslaget, eftersom det skal være færdigt inden Januar, og jeg meget gerne vilde have, at Folketinget skulde have rigelig Tid til at arbejde med Lovforslaget, saa at man ikke faar en lille Udvalgsbehandling her og en lille Udvalgsbehandling der, men at man faar en gennemgribende Behandling i et Udvalg i Folketinget; til to virkelige Udvalgsbehandlinger er Tiden vel lovlig knap. Det er ogsaa rigtigt, at Sagen saa snart som muligt kommer til Folketinget, fordi det var dette Ting, der egentlig prægede Loven af 1919. Det er ikke, fordi jeg ikke i Lovforslaget finder mangt og meget, som jeg kunde ønske rettet, men af Hensyn til Folketinget, at jeg ikke foreslaar Udvalg nedsat. Jeg tror, den Betragtning er rigtig og den Fremgangsmaade den bedste for Sagen.

Hans Nielsen: Jeg takker den højtærede Minister for de Oplysninger, han gav os om det Møde, der har været afholdt med Abonnenterne. Der er jo ogsaa Tale om Nedsættelser, men der er ganske vist en Forhøjelse fra det nuværende, idet jeg forstod den højtærede Minister saaledes, at der for Fremtiden, dersom denne Overenskomst træder i Kraft, skal betales for hver Samtale indenfor den stedlige Central. Det har vi ikke været vant til hidtil, men det vil selvfølgelig alle blive tilfredse med, hvis Betalingen paa den Maade bliver billigere. Om det bliver Tilfældet, afhænger jo af, hvor meget Telefonen bruges.

Det Spørgsmaal, jeg lagde mest Vægt paa, var jo det, til hvilken Kurs Staten ved Koncessionens Udløb skulde overtage Aktierne. Det forekommer mig, at det trænger til grundig Overvejelse, om man saa ikke hellere maa blive staaende ved den gamle Regel i Loven af 1897, hvori det hedder, at Overtagelse af Telefonvæsenet skal ske paa Grundlag af et Skøn over, hvad Anlægget vilde koste fra nyt af i Udløsningsøjeblikket med passende Fradrag for Slid. Det er jo ikke saadan at forstaa, som nogle ærede Medlemmer maaske har tænkt, at man skal betale den Pris for Anlægget, som det i Udløsningsøjeblikket vilde koste at anskaffe fra nyt. Nej, der skal være Fradrag for